

Şehirler Geçer İçimden

— fatih-sahin- · 03 Nisan 2013

şehirler geçer içimden
içinden geçtiğim şehirler geçer...
yıllanmış bir ak düşerken saçlarıma
kimi seninle ağlar şiirlerimin
kimi sensiz
kimi sensizliğe...
acı damlar
acıyan yanlarımdan
yılların zehriyle uyuşur kalem
söner güneş
söner gün
karanlık düşer sonra
ayrı düşer
ruh bedenden

şehirler geçer içimden
geceyi üşüten yalnızlık
iliklerimize dokunur
ve akrebi batar saatlerin
sessizliğin kalbine
kapanır kapılar yüzümüze
ve kendini vurur bir cümle
şiirden uzak...
bu yalnızlık içimi hapseder
içime...

şehirler geçer içimden
kıyama durur kalemde kelam
dilimde adın ağlar
ışığı sökölür
eğreti bir lambanın
paslı bir bıçak sırtır
bileğileyip sen yanını
kanatır aynadaki aksini

şehirler geçer içimden
içinden geçtiğim şehirler geçer...

řAHBEYİT
FATİH şAHİN IřIK